

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetni csak a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasábos petitior 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 20 kr.
Nyilttér garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többesori hirdetések
juttatásán eszámoltatnak.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1882-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Évesre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz el-
mezve, — logezélszerűbben póstaátalványon —
s nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,

kiadó s lap tulajdonos.

Horváth Danó

fel. szerk.

Néhány szó a nógrádmegyei gazd. egyesület által rendezendő kiállításához.

Közel van azon idő, amidőn Nógrádmegye gazdaközönségének alkalmá lesz bebizonyítani, hogy a kor intő szavát megértette, s legfontosabb érdekei iránt érdeklődik. Az utolsó két évtized alatt szerzett tapasztalatok eléggé bebizonyították, hogy mind a kézműipar, mind a mezőgazdaság fejlődésének, virágzóbbá tételének leghatalmasabb rugói a kiállítások. A gondolkodni s tanulni szerető ember ott mindig tanul valamit. Amely országokban a kiállításokat régebben felkarolták s komolyan vették, ott az ipar s a mezőgazdaság fejlettebb, virágzóbb lett.

A kiállításokra nézve többféle téves nézetekkel találkozunk. Egyik téves nézet az, hogy kik azon véleményben vannak, mintha ezekre csak akkor lett volna szükség, midőn az ab-

solut kormány nyomása alatt az önkormányzat teréről leszorítva vannak, s be volt zárva előttünk minden tér, melyen a szellemi erők csoportosulhattak volna; most ellenben az egyéni képességek szabadon működhetnek, tehát nincs szükségük társaik támogatására.

A másik téves nézet az, hogy kik azt hiszik, hogy a kiállításokra csakis olyan tárgyakat kell beküldeni, melyek nagyságuk vagy szépségük, vagy valamely más tulajdonságuk tekintetében más hasonló tárgyaktól lényegesen különböznek, melyek társaikat tetemesen felülmúlják, s a azokasos kifejezést használva: „amilyen másoknak nincs.“ — A kiállításokat látogatóktól gyakran halljuk ezen megjegyzést: miért küldték ezt ide, hiszen ilyen másnak is van? stb.

Mind a kettő téves nézet. Ami az első illeti, emlékezzünk csak vissza azon szomorú idősakra, midőn az önkormányzat után sóvárgva, lelkesedve emlegettük, hogy ha valaha visszanyerendjük önkormányzatunkat, milyen buzgóan fogjuk felkarolni a társulat eszméjét, s mennyire válllvetve fogunk működni azon, hogy tengődő iparunkat s mezőgazdaságunkat virágzóbbá tegyük, s a társulati működések nyilvánulásait nemcsak a kormány elleni tüntetésképpen, hanem önnön magukért, azok hasznosságáért pártolándjuk. Mert sok hasznuk van ám azoknak, csak komolyan kell venni.

Ami a másikat illeti: a gazdasági kiállításoknak, azok között a megyei gazdasági egyesületi kiállításoknak az a nagy hasznuk van, hogy azokra felmutathatjuk: micsoda gazdasági terményeink vannak a külgazdaság, a gyümölcs és zöldségtermelés, a méhészet és a

gazdaság körébe tartozó mindennemű termelvények köréből, hogy azok együttesen há képet mutassák fel a megye területe gazdasági productiójának. De ha mindenki csak a különös tárgyakat küldené oda, az nem lenne gazdasági kiállítás, hanem a helyett lenne: különlegességek gyűjteménye, melynek azután csakugyan nagyon kevés, vagy talán semmi lényeges haszna nem lenne a látogató közönségre nézve. A különösségek után kapkodás kivételes esetekben egyeseknek bízhat egy kis látszólagos hasznot, de a nagy többség más uton biztosabban megszerezheti a mindennapi kenyeret.

Arra van nekünk szükségünk, hogy természetményeink minél szebbek, minél jobbak, minél kitünőbbek legyenek. Ezt pedig úgy érhetjük el, ha természetményeinket a hasonló tárgyak közé állítván, a szakértők bírálatára alá bocsátjuk, azok ítéletét meghallgatjuk, s azokból a jövőre tanulságot merítve, hasznunkra fordítjuk.

Küldjön minden gazda és gazdaszony a maga termelvényéből mutatványt olyat, a milyen van, úgy fogja a kiállítás há képét mutatni Nógrádmegye termelvényeinek.

A kinek van, küldje be a különlegességeket is, mert a kiállítás érdekességét azok mindenesetre nevelik, de a kiállított tárgyak túlnyomó nagy többsége a tényleges termelvények többségéből legyen, s azokat képviselje.

Igy fogva fel a kiállítás értékét, lesz kiállításunk szép és tekintélyes, mert minden gazda és gazdaszony talál a maga körében olyan czikkeket, melyeket bátran kiállíthat.

A „NÓGRÁDI LAPOK“ TÁRCZAJA.

Komoly tárczaczikk.

(Ajánlva a kormány és közegai ügyelmébe.)

Sárga Ibolyától.

Mielőtt csakugyan komolyan beszélnek, egypár barátságos szavam volna a Szerkesztő urhoz.

Tudja e, mikor egyszer visszaadta czikkemet azért, hogy csináljam át másféle mundaiba? mert — ugymond — a humoros része miatt rendes czikknek nem fogadhatja el; a komolya pedig nem tárczába való. (Pedig, én uram és istenem, de sok komoly tárczaczikket olvastam már én az életben. És ha nem tárczába való volt, akkor tette volna be a bugyellárisába; ott talán jobb helye lett volna.) S én visszavettem és átöltöztettem nemzeti viselőbe.

Tudja-e, mikor másodszor beküldtem a megjelenését hiába vártam, azt mondta, hogy elveszett?

Tudja meg tehát most harmadszor, hogy ha még most sem ereszti világga a szülöttemet: akkor többé soh'sem írok komoly tárczaczikket a „Nógrádi Lapok“ számára, és ha baj lesz az országba a miatt, hogy a kormány nem volt felvilágosítva s ezért len nem is intézkedhetett annak idejében: Önt teszem felelőssé a világ színe előtt a bajokért! Alázatosul szolgálja.

Most pedig bocsánatot kérek a t. olvasó közönségtől, hogy ezt a kis intermezzót ide az elejére toltam. De mikor lát az is szükséges volt.

Egy összekészítést! nem, csak egy titkos társulatot fedeztem fel ugyanis, és erre akartam a kor-

mányt figyelmeztetni a „Nógrádi Lapok“ útján, a Szerkesztő ur pedig nem vette komolyan a dolgot, mai napig halasztotta figyelmeztetésem közlését. Lásza a következményét!

Mult évi őszi közgyűlésen jelen lenni akarván, mint a megye székhelyétől távol lakó bizottsági tag, előtte való este húztam be „Zichy“ vendégfogadó alá alá „akármilyen girbegörbe kerekű“ csézámon, s lerakva szegényes podgyászomat a Nro 2. szobába, társaság után indulva, az ebédlőbe siettem.

De bizony itt az öreg Hecken és Pantalieson kívül egy árva lelket sem találtam többet a vidéki és helybeli értelmiségből. S ámbár a két egyén igen érdekesen tárgyalta egymásnak a tyuk szewoperrálás és a kabátzsebek kikerekítési művéit: engem nem érdekelt egyikük előadása sem; mert — hála legyen Bussay Mihály ipolysági derék szusztermester urnak — eszmáim még eddig soh'sem csináltak tyukaszemet, szebeimre pedig nem sokat ügyelek, s nem bánom ha azzal felfelé volnának is, amivel lefelé vannak, mert mindig türesek; tehát jójezakát mondva a két derék uri egyénnek, átbálgattam a másik oldalra.

— Ah! — a! Sorvus Sárga! Sorvus Ibi! sorvus pajtás! sorvus öcsém! stb. fogadtak a számosan jelen volt ismerősök.

Megvácsoráltam.

Vacsóra után persze hogy dukál Bárthoz menni, s föl is mentem egy solid két krajczáros skrablyára, ahol aztán szögrolvégről egész 11 óráig tisztességesen elskrablyáztunk, s nem vesztettem el többet harmadfel garasnál, azt meg a gyertyáért is szívesen ott hagytam.

Igy kell uraim tisztességesen mulatni!

11 órakor — mondom — abba hagyjuk a kártyát, s szállásunkra oszoltunk mindnyájan.

S mivel nagyon fényesen világítottak a lámpák, (nem hiába, hogy már régen volt lámpából B. Gyarmaton) biz én szerencsésen elhibáztam a kovártélyom irányát, s valami szakkutczába jutottam.

Ne ijedjenek meg t. olvasóim, semmi bajom nem esett, hanem inkább mindjárt most csölnölni kezdek, azaz mindjárt most elmondom, hogy itt bukkantam: a a titkos társulatra.

Amint t. i. így botorkálok a fényes sötétségben, valami vasajtós bolt helyiséghez jutottam, honnan több férfilangot kivenni gondoltam. Megálltam s hallgatóztam.

— Helyes!

— Ugy van!

— A nép érdekében kell már valamit tenni.

— Hisz a kormány nem jönné rá, ha nem mozognak!

— Irjátok alá! — parancsolá egy ismeretlen volt hang.

— Aláírjunk!

— Ide a tollat!

— Ne lármázzatok!

— Csitt!

— Nem olvasátok fel a jegyzőkönyvet; addig nem írom alá.

— Én is kérem a jegyzőkönyv felolvasását, mert már el is felejtettem, miről bátoroztunk.

— Fel kell olvasni!

— Jól van, no.

Igy mutatjuk fel az országnak, hogy Nógrádmegye gazdalközönösége nem marad hátra más megyék mögött, melyek már néhány év óta sikerült kiállításokat rendeznek.

Igy mutatják meg a kormánynak, hogy mi is érdemesek vagyunk azon anyagi támogatásra, melyekben a többi megyei egyletek e mi megyei gazdasági egyletünket is részesíti, mely anyagi támogatást jövőre bizonyosan megvonná, ha ezen első kiállításunk a részvétele miatt kevésbé sikerülne.

Hogy Nógrádmegyét ez a szögyen érje, azt közölünk senki se akarhatja.

Az se tartson vissza senkit, hogy a bejelentés határideje lejárt. A rendező bizottság az utolsó percig elfogadja a bejelentéseket.

Még egy hét van hátra, használjuk fel ezt a kiállításbani részvétel fogadtatására.

Vajha ezen igénytelen felszólalás nem elkeslettnek, hanem inkább feleslegesnek bizonyulna.

Oroszi Miklós.

A nógrádmegyei gazdasági egyesület

Állal 1882. évi október hó 1., 2., 3 és 4-én B. Gyarmaton, a megye székházában rendezendő terménykiállítás napirendje.

Október 1-én. Délelőtt 10 órakor a kiállítás ünnepélyes megnyitása gróf Gyürky Ábrahám elnök ur ömeltósága által, a választmány kíséretében.

Október 2-án. Délelőtt 9 órakor lótenyésztéstudomány díjazás a vásártéren. Délután 4 órakor a terménykiállítás díjai osztatnak ki. Este 8 órakor a „Balassa“ vendéglőben közvacsora, melyre a résztvevni kívánók a kiállítási pénztárnál jelentkeznek.

Október 3-án. Délelőtt 10 órakor a lótenyésztési szakosztály ülése a megyeház helyiségében. Délután 3 órakor ugyanott a gazd. egyesület szakosztályainak megalakulása.

Október 4-én Délelőtt 10 órakor veszi kezdetét az egyesületi tagok részére rendezett ingyen sorsjáték. Délután 4 órakor a díjazott és vissza nem követelt tárgyak elárverezése.

Belépti díj a kiállítás 1, 2 és 3 ik napján 20 kr, a 4-ik napon 10 kr.

A kiállítás megnyitásakor s a díjkiosztás alkalmával a karzat a hölgyközönség számára leendő fentartva.

Jegyek a pénztárnál kaphatók.

A kiállítás helyisége nyitva tartatik: reggel 9 órától, délután 5 óráig.

Kelt B. Gyarmaton, 1882. szeptember 17-én.

A bíráló bizottság: Scitovszky János elnök. Bizottsági tagok: Beniczky Gyula, Szilassy Béla, Illés Ödön, Tillmann Károly, Világhy Nándor, Szilárdy Ödön, Szakall Ferencz, Galgóczy Béla, Kacs-kovics Lajos, Gazdik Lajos, Bozó Pál, Laszkáry Gyu-

la, Fridczky Lajos, Sréter Alfréd, Hanzély László, Fajnor Sándor, Dessewffy Ottó, Fáy Albert, Reményfy József, Andreánszky Gábor br., Huszár László, Pejacevich Arthúr gr. Simkó Frigyes, Ormay Antal, Oroszy Miklós, Crouy Endre gróf, Madách Károly, Wohl Hermann, Forgách Antal gr., Pulszky Ágost, Zemlinszky Rezső, Hoffmann Jakab, Harmos Gábor, Pokorny Gusztáv, Rosenbach Sándor, Messa András. A rendező bizottság: Kacs-kovics Lajos elnök, Tillmann Károly alelnök. Bizottsági tagok: Andreánszky Gábor br., Beniczky Árpád, Degenfeld Lajos gr., Dessewffy Elek, Fajnor Sándor, Garam Jenő, Gazdik Lajos, Harmos Gábor, Hanzély László, Hoffmann Jakab, Illés Ödön, Karlik János, Oroszi Miklós, Pejacevich Artúr gr., Pokorny Gusztáv, Pongrácz György, Rosenbach Sándor, Soóky László, Szakall Ferencz, Szilárdy Ödön, Szelke Árpád, Tapolcsányi Ferencz, Világhy Nándor, Zemlinszky Rezső, Reményi Károly, Baintner Ottó.

Nógrádmegye közg. bizottságának 1882. évi első félévi jelentése a Belügyministerhez.

(Folytatás a vége.)

Közmunka és közlekedési minisztérium ügykörét illetőleg.

A közmunka és közlekedésügyi főbb mozzanatok-ról szóló jelentésünket az V. sz. a. kimutatás csatolása mellett következőkben öszpontosítjuk:

a) Államutak.

A budapest-vác-kassai és vác-selmeczi Állam-utaknak Nógrádmegyét átmetsző részei a lefolyt félév alatt teljesen kielégítő és a közlekedés igényeinek megfelelő állapotban voltak. Ezen utakon a folyó évre előirányzott, illetve engedélyezett kavics mennyiség a budapest-vác-kassai uton kevés hiánnyal, a vác-selmeczi uton pedig már egészen ki van szállítva.

A folyó év terhére eszközözendő helyeállítások és tatározások legnagyobb folyamatban vannak.

b) Törvényhatósági utak és megyei közmunka.

A törvényhatósági utak állapota a múlt félév alatt szintén kielégítő és a közlekedésnek megfelelő volt.

Ez utak fenntartása céljából szükséges kavics szállítás minden járásban előnyös feltételek mellett biztosított és nagyobb részt már be is fejeztetett. A hidak és úttest javítások folyamatban vannak. Az utak építésére nézve elfogadott és legutóbbi félévi jelentésünkben részletezett rendszer alapján ez évben a megye legfontosabb útvonala, a 12.8 kilométer hosszúságra kiépített lecsécsény-pálfalvai út vétetett kiépítés alá, és vállalat útján eszközöltetik. A munkálatok eddigi előhaladása kielégítőnek mondható és remélni enged, hogy azok a rendelkezésünkre álló összeg erejéig ez évben befognak fejeztetni. Ezen munkálatok által melyek mindössze 7.800 kilométer hosszúságra terjednek, azonban még nem leendő elérve az egész út vonal ez évbeni megnyitása, minthogy folyó évi előirányzatunkban a további 5 kmtr kiépítésre fedezet nincs.

Ez utóbbi célra szükséges mintegy 20,000 frtnyi összeg beszerzése iránt a magas kormány megfelelő kegyes támogatását kérelmeztük volt, és az ügy érdekében kérésünk sietős elintézése annyival inkább óhaj-

taadó volna, mivel a többi műtárgyak építését, mely az előirányzat alapuló építési szerződés által biztosítva nincsen, még a jelen nyári időszakban fogadtatást bennünk, és így az egész vonalnak tavaszig leendő kiépítését biztosíthatjuk. A közmunkatartozás lerovására nézve tavaszi megyei közgyűlésünk azon észlelése határozatot hozta, miszerint az amúgyis legnagyobb részt önként megváltott közmunkatartozás egészben is kötelező megváltását monotta ki, a kézi tartozásból bizonyos törtrészt (5%) természetben ledolgozhatóak hagytak fenn, oly közmunka kötelesekre nézve, kik azok anyagi viszonyaiknál fogva a váltásdíjat fizetni nem képesek.

Ezen viszonyaink között igen sürős intézkedés folytán a megyei közmunkaváltás alap évenként oly összegre fog gyarapodni, hogy abból a meglevő utak okzerű fenntartása mellett az úthálózat kiépítését is eredménnyel folytathatjuk.

A folyó évi közmunka és váltásdíj mikénti felhasználása a mellékelt táblázaton van feltüntetve. A múlt 1881. évről hátralékban maradt természetbeni közmunkatartozás pénzbe átszámítván, annak behajtása iránt a kellő intézkedések megtétek, melyek azonban a lakosság anyagi helyzeténél fogva csak az év második felében fogják a kellő sikert eredményezhetni.

c) Vicinális utak.

Miután ezen utakra nézve eddig fennállott utasítás a kívánt eredményt létre nem hozta, az általunk újból megállapított vicinális úthálózat kiépítése és fenntartásának sikeres eszközölése és kellő ellenőrzése céljából egy a tényleges viszonyoknak a műszaki és közigazgatási igényeknek teljesen megfelelő új szabályrendelet kidolgozását rendeltünk el. A folyó évi vicinális közmunka ledolgozása iránt az új úthálózat és a fennálló szabályzat alapján a kellő intézkedéseket ez év tavaszán megtettük.

d) A megye területén létező gőzkazánok számát a mellékelt kimutatás tünteti fel.

A postaügyeket illetőleg.

A postai forgalom egyáltalán igen élénknek mondható különösen a b. gyarmati, losonci és salgótarjáni postahivataloknál.

A táviratügy terén megemlítsre méltó mozzanat nem jelezhető, nem mulasztatjuk el azonban ismételt felkérni, Szirák és Rétság járási székhelyeken, úgy a közigazgatás, mint a vidék forgalmi érdekei által követelt távirda állomások rendszeresítését.

B. Gyarmat 1882. augusztus 10.

előterjeszti:

Harmos Gábor,
főjegyző.

A salgótarjáni templomszentelés.

Sokan szeretik a post festákát, különösen a sportmeisterek, a tutyi mutyi és a kényelem szeretők. Van-
nak aztán olyanok is, a kik nem szeretik, de kényte-
lenek vele. Jó magam is egyike vagyok a post festák
elleneseinek, teszem azt most is, mikor a salgótarjáni
templomszentelés ünnepélyének leírására kényszerülve
vállalkozom. Vártam, lestem, hogy akad toll aranyos,
mely a kedves nap krónikáját megírja; akad ember,

JEGYZŐKÖNYV.

Felvéve stb., stb., stb.

1-ször. Sört, kávé addig nem iszunk, semmiféle cukros itelt addig nem eszünk, míg a kormány be-
nem látja, hogy a cukor-kávé-sör-fogyasztási adók
behozatával többet ártott a nép, a honpolgárok egész-
ségének, mint használt volna az állam Molochjának.
(Egy kicsit erős kifejezés. Csikkiró.)

Practicus, ésszerű törvények boldogítására szol-
gálnak a hazának, az elhibáztak pedig akaratlanul
is vesztét idézik elő. Ami az ember — tehát honpol-
gár — egészségére válik, azt megadóztatja a kormány;
ami egészséget rongja: szabadlá teszi. Cukor, kávé
táplál, sör pláne hiszli; és mégis a kormány (pedig
nagyon jól tudja, hogy ez így van) ezt megadóztatja,
holott a pálinka satnyit, a spiritus öl, s mégis fogyaszt-
ási adó nélkül méri a kocsmabérlet. — Nem elég
fogyasztási adó az, hogy az égetési takasát fizeti a
pálinkafőző; mert akkor nem adhatná literjét 16—20
kron: annyira meg kell szorítani, hogy csak orvos-
nak jusson belőle, s az is csak a gyógyszerértérből.

A rozsából ne pálinkát főssön a Smúle, hanem
kenyérkét süssön a szegény ember; a gyümölcsöt (p.
szilva, barack, csorcsanyo) ha nem bírja megenni
nyersen, vagy eladni ily állapotban a termelő, szá-
rítás meg s eledelül használja, vagy élelmi cikk gya-
mánt árulása el. Alma, körte fölőseget rakja el télre,
ha nem bírta megenni vagy eladni; rothadtjából csi-
náljon szót s bort, s csőfőréjével marháját hiszlija,
de ne főssön s ne is főzessen élelő pálinkát. Szóval,
kényszeríteni kell a népet azon meggyőződésre jutni,

hogy pálinka nélkül sokkal inkább és sokkal hama-
rább boldogul, mint pálinkával.

Tehát tulságos adót vessen ki a kormány a pá-
linkára, s a helyett oldja fel a bort a fogyasztási adó
alól; hasonlóképen a húst is, s lássa be maga a kor-
mány, hogy vétek azt hátráztatni, ami a haza javára,
a honpolgárok egészségére szolgál, s még nagyobb vé-
tek: tudva szabadon grassálni hagyni azt, ami a haza
alapkövét aláássa, a honpolgárok egészséget rongálja,
erkölcsét megmetélyezi.

De valóban is, furea taktika az a kormánytól,
hogy a cukrot, a sört, annak daccára, hogy ennek
főzésénél már egyszer megvette a fogyasztási adót, —
mert a cukorgyárak és sörfőzők iszonyu adót fizet-
nek ezen készületek termelési vagy készíttési jogáért,
— újból adóztatja meg: a pálinka meg adómentes!

Az épen úgy veszi ki magát, mintha a kormány
irigylőné a néptől azt az Isten legnagyobb ajándékát:
az egészséget, s erőnek erejével azon fáradoz-
nék, illetve arra rendelve érezné magát lenni, hogy a
népet a föld színéről kipusztítsa, vagy legalább veszté-
re törjön.

Ezt mi elbiálni nem akarjuk, s azért bizalmunkat
a magyar kormányba helyezve, azon meggyőződésünk-
nek adunk kifejezést, hogy ezen vissza helyzetben az
országgyűlés legközelebbi szakában helyes, életrevaló
törvények alkotásával, a hiányosak kijavításával, a
ferdőknek kiegyenlítésével segíteni fog s ezáltal arról
győzi meg a kétségbeesés szélén búsulkozó hazát, hogy
de bizony az ő boldogságára van rendelve.

Elhiszük mi azt, hogy az államnak pénzre és
pedig sok pénzre van szüksége, de azon biztos tuda-

tunkból sem forgat ki senki, hogy a pénzt más he-
lyesebb uton is meg lehetne szerezni, mint a mostani
consum és fogyasztási adók!

Utat, módot is mutatunk.

2-ször. Vétesse csak számba a kormány azon
közsegeket s azokban a lélekszámot, amelyekben bé-
lyeg nem árultatik s meg fog győződni arról, hogy
kevésbé csakély különbség lesz azok irányában, ahol
árultatik.

Mi azt hisszük, hogy évente százazerekre rúgva
azon összeg, mely ezen közsegekben is elfogyna, ha
kéznél volna; s most kárára az állam pénztárának el
nem fogy; mert bizony 7, 13, 15, 19, 32, 36, 50 kros
bélyegért senki sem megy 1—3 óra távolságra fekvő
városba, hanem bélyeg nélkül írja vagy iratja meg
nyugtáját, kötvényét, szerződését, elbocsátó levelét,
bizonyítványát, s baceak a körülmények nem kény-
szerítik, — ha mindjárt megígérte is, hogy majd rá-
tesz, ha bemegy a városba, — kisebb gondja is na-
gyobb annál, hogy ígéretét beváltsa, s okmányára bé-
lyeget ragasztassa.

Mondja ki a kormány s úgy intézkedjék, hogy
a trafik mellett minden trafikáns bélyeget is tartani
köteles; s valahányszor bélyeghiány mutatkozik nála,
bizonyos összegű pénzbírsággal sújtassák ő, s ne nyo-
morgatassanak az oldalról oly egyének fokozott bé-
lyegilletéssel, akik talán legkevésbé oka a bélyeg-
caukításnak.

(Probandum esse. Cz—o)

(Folytatás következik.)

keresztényi jámborság, a ki ekerülteti velünk a di-
cselkedés bűnébe eső; de hasztalanul! A mult hó végén
szenteltük a salgótarjáni ev. templomcskát, a melyhez
hat éven át gyűjtöttük a krucifikereket. Isten megáldotta
a keresők igyekeztét, a munkások szorgalmát. Áll a
templom, annyi szent vágy és szentebb öröm megto-
latlása: a valódi szeretet, mert minden követ ingyen
kegyelméből nyújtotta, összehordta a bemutatók, a
szereket.

Az ünnepély napján d. e. 10 órakor indultak meg
a fogatok a paplakról, mely a bányatelepen van, a 12
meter magas sziklatetőre épült templomhoz, melynek
toronyablakából ez időszertől vigan lobogott a nemzeti
zászló. A felvezető lépcsőzet ember tömeggel volt sze-
gélyezve végig a behitve virággal. A superintendens,
dr. Seberényi Gusztáv felhaladván a lépcsőn, ott Gümör
Sándor, az északmagyarországi közszabványtársulat
vezérigazgatója, mint az egyház inspektorára lelt és sz-
avakka! nyújtá át a kulcsot; mire a superintendens me-
legen válaszolt, s az ajtó közvetlen közelében énekolni
kezdé: „Nyissátok meg előttem az igazságnak kapuit,
hogy azokon bemenvén, imádjam az Urat!” Hallelujah.
Erre a templomon belül a chorus válaszolt: „Ez az Úr
kapuja, melyen az igazak mennek be, hallelujah!” A
superintendens kinyitja az ajtót és első lépi át a kü-
szöböt, s egyenesen az oltárhoz tart, a hol vele jobbról
a főesperes, balról a helybeli lelkész foglal állást. Főn
a choruson, a míg a közönség a templomot betölti,
Kölcsy himnuszát játssza a bányatársulat ismert joles-
ségű zenekara. A darab olbaugzása után megazólal a
fisharmonium, szerény hangja küzd a betöltendő nagy
ürrrel: a zsúlólásig tolt templom tömptitja szavát; de
azért a „Menynek földnek teremője” éneket tehetsé-
szerint végig kíséri. Akkor a superintendens a közö-
ség felé fordulva imát mond s a helybeli lelkész olvassa
a 100 ik zsoltárt. Most megharsan az „Isten rendithetlen
váruunk”; a zenekar kíséri remekül; a szívekben fellán-
gol a lelkesedés; apáink hevítő szelleme jár közöttünk,
érezzük magunkban a szent erőt meghalói tudni a bi-
tért és kiállni a poklok kapuinak. E negyedfél százados
ének, mint a hogyek mögöl támadt zivatar elesítelván,
a superintendens beszédet mond, szavaiban buzdít a
hithűség és a testvéri szeretetre; olismeréssel hang-
lyozza a banya legifjabb ev. anyaegyházának buzgal-
mát, az ösökéhez méltó vallászeretetét és áldozatkész-
ségét; erőt, áldást kér a jövő küzdelmeihez. Megáldja e sz-
hajlék főrészeit s buzgó imát rebeg, mely után a szo-
kásos felszentelési igéket éneklí ol a jelenlevő paptár-
sakkal, nevezetesen: „Áld meg Uram e munkát, melyet
eszközölél mi bennünk a te szent hegyeden, mely Je-
ruszalemben! Dicsőség legyen az atyának stb.

Néhány énekvors eléneklése után Svehla János
főesperes lépett a szószékre: beszéde mindenkit olrag-
dott. Kedves előadása, bizalmat öbresztő nyílt arca,
természetes gestikje, igaz, tettetést nem ismerő szónoki
hova; a mellett dialectico és rhetorico jeles alkotásu
beszéde ellenállhatlanul hatott észre és szívre, erőse
és gyengére egyaránt.

De majd azt hiszik, hogy hazolgek, hogy túlzom
a valóti. Bizony nincs okom rá, de főkép nem termé-
szetem. Irom meggyőződéseim sugallatát s a közönség
olleset ítéletét.

A szószéki beszéd után következett a jótévkök ne-
veinek felolvasása, melyszerint Öfelség apost. királyunk
ajándékozott 200 frt, Szilárdy Ödön községünk nemes-
lelkű földes ura 600 □ öl talaját templomra, Gümör
Sándor 200 frtot és gyűjtött 344 frt, s vásárolt az
egyház által rendezett sorsjáték jegyeiből 400 frt árut;
dr. Vajda Ignác Budapestről 111 frt, Weissenbacher
Endre presb 200 frt és gyűjtött 150 frt, Zemlinszky
Rozsó bányatárs. igazgató 100 frt, Tuczentaler Gyula
80 frt s gyűjtött 50 frt, Osztrouczky Géza földbirtokos
370 frt, gr. Gyürky Ábrahám 100 frt, Beniczky Gyula
orsz. kép. 50 frt; helybeli takarékpóztár 4 ízben ös-
zesen 286 frt, a vagyári vezérigazgatóaság 200 frt, a
bányatársulat 50 frt ezenkívül évi 300 frt értékben a
lelkésznek lakást, tüzelőt és zöldéséges kertet, Salgó-
tarján nagy községe 50 frt, néhai Fukla János gyűjtött
85 frt, két alkalommal telekezeti külömbőség nélkül
áldoztak 1036 frt, egyetemes gyámintézettől 400 frt,
Gusztáv Adolf egylettől 347 frt. Holczspach A. fiaí ke-
reskedő cég Budapestről 122 frt; a sorsjáték válalat
ból tisztaháson 2200 frt, kisebb öszeggel többen 405
frt. Ezenkívül a budapesti női gyámintézet ezüstözött
4 drb oltári edényt, Weissenbacher Zsuzsanna asszony
keresztelő ércztalat, Szalay István presb. Hódka nevű
lánykaja által himzett értékes oltárterítőt, Losko András
oltári keresztet stb. A jótévkökre égáldását kérve a fő-
esperes, az ünnepély szokott módon a püspöki áldás
nal végződött. Az oltárkörülí monolat a superintendens
kezdte meg, mely alkalommal 120 fit offertorium gyűlt
egybe, Isteni tiszteltet után a vagyári cassinó mulató
kioszkjában az egyház presbyteriuma közöbédet ren-
dezett kedves vendégeinek, melyen öszesen 70 en vet-
tek részt. Ebéd alatt a társulatok zenekarai felváltva

játszottak. Az első pohár Öfelségeiért ürült superinten-
dens úr által emelve; ez áldomást felálíva hallgatta a
közönség s harálny éljennel osztotta. Utánna a helybeli
lelkész szált síkra a életé gyönyörű beszéddel a su-
perintendens.

A dörgő éljenek olhengzása után Markovics apát
plébános mondott sikerült toasztott szintén a superin-
tendensre. Zemlinszky Rozsó bányaiagazgató úr a fele-
kezetek közli egyetértésre, mely városunk közönségé-
eddigelé oly fényesen nyilatkozott. Melegen mondott
szavait nagy lelkesedés követte. Szóoltak még Holles,
Margócsy József, Simonidesz a szónoklatok bösei, s
mások. Ünnepélyünket becses megjelenésükköl emelték
Beniczky Gyula esp. inspektor oraz gyűll. képviselőnk
és fia Beniczky Árpád.

Sajnálattal értesítettek Fabinyi Teophilé kertületi
és Osztrouczky Géza egyházi felügyelők meg nem je-
leghetékük okai felöl.

Ebéd után a gyorálábú fiatalaság tánczra perdült
s csak a késő éj szakítá meg a mulatozást.

Dr. Seberényi Gusztáv superintendens többször
kifejezvé a dolgok folyamata felölíti megelégedését,
másnap a hajnali vonattal banya távozott. H. S.

Hirek.

Hymen. Orosz Miklós urnál Surányban fényes
esküvő volt. Ugyanis jeles gazdászunk szép és kedves
leányát Vilma kisasszonyt e hó 18-án vezette oltárhoz
Kacziány Géza ur, a „Budapesti Hirlap” jeles munka-
társ. Nyoszolyóleányok Oroszi Hermin, Sréter Kamilla
és Gyürky Erzi kisasszonyok voltak, s az esküvő
után gazdag lakoma volt az örmapa házánál.

A főispán mint acquisitor. Gróf Gyürky Ábrahám
kitűnő főispánunk megvette a kincstártól a mosiczai
uradalmat 115,700 frtért.

Simor János herezegprimás 6 eminezeziája e hó
26-án és 28-án, vagyis kedden és csütörtökön B. Gyar-
maton, 27-én pedig Vadkerten fogja a bérmlást végezni.

Műkedvelőink. bátorítva a szept 9 ki fényes siker
által, mint értesülünk, a megyei gazdasági egylet ok-
tóber első napjain tartandó terménykiállítás alkalmá-
val, ismét előadást rendeznek és pedig ezuttal, mint
örömmel halljuk, a dalegylet és az állandó színház
töke-alapja javára. Színe kerül Szigligeti József 3
felvonásos kitűnő magyarszálon vigjátéka: „A salusiak”,
melyben szerepeket Fölkel Mariska, Léray Ilon és Mi-
kovinyi Gizi k. a., s Hanzély Márton, Pethes Béla,
Vatter Gyula és Bakó István urak voltak szívese el-
vállalni. E nevek és az említett kettős jótékony cél
biztosítja egyaránt egy s szellemi, mint az anyagi sikert.

A dalegyletnek mai napra tervezett, de a leküzd-
hetlen akadály (vis májor) miatt meghiusult kirándu-
lása eszünkbe juttatja II. Fülöp spanyol király híres
Armádáját, vagyis azon hajóhadereget, mely 1571 ben
az akkor legbatalmasabb Törökország hajóbadán Le-
pontónál fényes diadalt aratott, miként azt Cervantes
is megírta örök becsü művében Don Qvilloteban;
mindazáltal ezen ép ennélfogva „győzhetlenség” neve-
zett Armáda később (1583.) Anglia ellen küzdve, még
mielőtt a fehér szigeteg partjait megkezelithette volna,
egy kis vihar szélvész által teljesen semmivé tétetett;
mely katasztrófiát midőn a kegyetlen királynak nagy
remegés közt értésül adták, mint kedves olvasóink is
kolai tanulmányainkból bizonyára még emlékezni fog-
nak, a hatalmas uralkodó egész hidegvérrel ckként
válaszolt: „Az Armádát nem az elemek ellen küldtem;
az angolok le nem verték volna!” Így jártunk mi is:
a legszebb reményekkel tereztett és bizonyára más-
külömben fényesen sikerült kirándulást eleve meghiu-
sítá a hét elején lezajló roppant esőzés; minélfogva
kiáradt a Kfirtőspatak medre s úgy előntő a szélyi
réteket, hogy a földbe ez esztendőben nemcsak hogy
a mi „győzhetlenség” s akadályokat alig ismerő dal-
egyletünk, de talán még a kérdése vicinális utat
építő igen tisztelt utibiztos, felügyelő és szolgabíró ur
sem fog máskép mint légújával kirándulhatni. A
derék Szklabonyaiak persze csak négykerekű járművek
és jó szívvel rendelkezvén, mindez a mi szélyi vicinális
utunkkal szemben ma teljesen hatástalan. Adja Isten,
hogy jövőre máskép legyen! R. K.

A nógrádmegyei tantestület sziráki köre ez évi
szeptember 28-án d. e. 10 órakor Szirakon a szokott
helyiségben tartandja öszi közgyűlést, melyre a t.
tagtársak és tanügybarátok tisztelettel meghívotnak.
Vanyárcz, 1882. szeptember 14-én. Osztrouska Lajos,
körelnök.

A jogászegylet tagjainak szakosztályokba való
beosztása megtörténvén, az egylet választmányának
ez évi május hó 26-án hozott határozatához képest a
szakosztályok megalakulása ma f. évi szeptember hó
24 ik napján megy végbe.

Hideg fürdő. A kékkői várkastélyban történt f.
hó 20-án a következő eset. Fogolyvadászat volt, me-

ilyen többen, köztük gr. Forgách Sándor is részt vett.
Vadászat után gr. Forgách Sándor ur kíváncsiságból
meg akarta tekinteni, hogy a kalváriabegy oldalon
lévő vízvezeték réservoirja mennyi vizet tartalmaz?
Fellépett tehát a fedezetre, azonban a fedezet desz-
kaja korbadt lévén, beest, és gr. Forgách Sándor ur
a nagy mélységbe esett s a mély vízben elmerült. —
Annyi lélekjelenléte azonban volt, hogy utközben el-
kiáltotta magát: „Chlapei pomáha!” Az idő boros
volt, s a szél erősen ostromolta a várfal magas or-
mait. . . . Gr. Forgách Sándor ur nagy vergődések
között kibukkant a víz alól, s szerencséjére vadász-
társai és az erdészeti személyzet közelében lévén,
nagy fáradsággal kellemetlen helyzetéből kimentették.
Gr. Forgách Sándor ur sérületlen maradt, és vadász-
társai nagy öröme semmi utókövetkezményeket nem
érez a meg nem rendelt hideg fürdő után.

A biztosításokról. Ha okát keresük annak, miért
nem találkozik nálunk a biztosítás eszméje kellő hitel-
lel és bizalommal, igen könnyen rájövünk, hogy ez
egyrészt abban rejlik, mert minálunk a biztosítási in-
tézmeny sokkal kevésbé van megértve, mint bármely
más államban, mely magát civilizáltnak nevezeti. Ez
a gazdasági szakoktatás hiányossága. Másrészt azonban
azon nagymérvű szédeltések ijeszti el a közönséget
a biztosítás intézményétől, melyek napjainkban oly sű-
rőn előfordulnak főleg oly társulatok részéről, melyek
amint keletkeznek, mindent ígérnek, de igen keveset
teljesítenek. A biztosítási társulatoknak is lassan kell
izmosodniok, s oly mulattal kell bírniok, mely tiszta
minden gyanúsítástól és a szédeltésnek legkisebb nyoma
se legyen azon észrevehető. Ily társulat, keveset ígér,
de annál többlet teljesít, s eljárásában soha sem téveszti
el a jogosságot és méltányosságot. Ily társulatnak bi-
zonyult hazánkban az első m. ált. biztosító társulat,
melynek mulija tiszta és minden szédeltéstől ment.
A biztosító közönség bizalommal fordulhat ezen társu-
lathoz, s meglehet győződve, hogy nem fog csalódni
soha ezen magyar eredetű intézvény soliditáiban.

Jó gazdaszonyainkat és haladó iparosainkat figyel-
meztetjük, hogy miként lapunk mult heti számában a
hivatalos hirdetések között is megolvasható volt, Vatter
Gyula bírósági végrehajtó ur folyó szeptember hó 27-én,
vagyis szerdán délelőtt 9 órakor a Spitzer B. keres-
kedő-cégénél végrehajtásilag lefoglalt öszesen kilencet
darab új varrógépet fog nyilvános árcsereen eladni.
Aki tebat jutányosan akarna ily, ma már minden
reudas háztartásban ugyszólván nélkülözhetlen varrógép-
hez jutni: ne mulassák el a mondott időben maguk
avagy megbizottjaik által Spitzer Jakab és neje laká-
sán a sörházak felé vezető utcán, szemben a szerb
templom udvar szögletével, Feledy Henrik kisbóbb há-
zában, ahol az árverés tartatni fog, megjelenni. Horzá-
tesszük még, hogy a varrógépek közül öt darab Singer
és négy drb Weebler et Wilson-féle, s darabja 30-40
frtra van becsülve. Egyébként ajánljuk e jó alkalmat
szabó és cipész iparos polgártársainknak is jó és ju-
tányos varrógép megszerzése végett.

A sok esőzés valóban nagy aggodalmakat kelt
szőlős gazdáinknál; de főleg azoknak, akik szeretik a
jobb minőségű borocskákat. Szőlőbogyeink korponai ter-
mést ígérnek!

A „Budapesti Hirlap” előfizetési felhívását, ajánl-
juk olvasóközönségünk becses figyelmébe.

Hoff János-féle malátakészítmény. Bécs Graben,
Braunerstrasse 8. 400 hivatalos gyógyjelentés és eli-
merésekből következőket tesszük közzé: A berlini udvari
Lázár kórház hivatalos gyógyjelentése: Az ön kitűnő
maláta ösre itten a legnagyobb gyógy sikerrel baszál-
tatott a betegek élvezettel itták. Bismark Etel. — Hi-
vatalos gyógyjelentése a kasseli udvari katona iskolai
kórháznak: Úgy az orvosok mint a gyógykezelt szen-
vedők hálás előismerésüket nyilvánítják Hoff János úr-
nak az ő nem oléggé megbecsülhető gyógyító maláta
kivonatáért. Legmagasabb kielégítéstől van szerencsém
ezt önöl tudatni. Kalcbreuth Valeska grófnő.

Felelős szerkesztő:

Horváth Danó.

Haszonbéri hirdetés.

Az alsó-bodonyi közbirtokosság korcs-
máltatási és húsavágási joga, a hozzártartozó
épülettel együtt 1883. évi január 23 tól szá-
mitandó három évre bérbe adandó.

Árverési határnap a helyszínén 1882.
évi október hó 22-ike.

A feltételek Petőffy János gazdatisztánál
bármikor megtekinthetők.

Fontos mindenkinek! Élet és egészségügyben!

A HOFF JÁNOS-féle malária-gyógyítógépek a művelt országok legtöbb orvosai által elismertettek, a tudomány által felkarolva, mint pártatlan közelmény a földön keresztül fejedelmek által 58-azor kitüntetve, és azért az egész világon a legnehezebb betegségeknek mint sokszorosan kipróbált gyógy és tápszár elterjedve vannak.

Legújabb nyilvános bécsi közönlődéssel
1882. április 8-áról

egy meggyógyult betegről, ki ötévi kórházból már elcseszettnek hitt volt, személtálmot és csodálatos módoni gyógyulást, hurutos kárhóga, vértelenség, mell, gyomor, forok gége bántalmat és szédülésből.

HOFF JÁNOS

cs. kir. udvari szállító urnak, kir. keresk. tanácsos, a cs. kir. koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a fűh. porosz és német rend lovagjának, a Hoff János-féle maláriakórházat felállítója, a egyedüli gyártójának, Európa legtöbb fejedelem udvari szállítójának, Bécs, gyárhelyiség: Grabenhof 2. léda és gyári raktár Bräunerstrasse 8.

Két év óta plunkénti burt és torkbántalmakban szenvedtem, oly annyira, hogy nem voltam képes hangos szót kiejteni. Bécs első orvosainak mul évben Glöcknerberg és Nitzsba küldtek. Nitzsból megérkezvén, egy hónap óta az ön kitalált egyszári sorát használtam. Az ön jó hírneve érdekében nemcsak azt nyilatkoztam, hogy betegségem az ön Hoff János-féle maláriakórházat-egyszári sorral teljesen helyreállt, hanem az ön erős étvággyal bírok és magamat igen jól érzem. Kérem azt, szíveskedjék részemre még további használatát és átvesszel külföldi Kiváló tiszteltem után maradtam. Bécs, 1882. apr. 8.

Maly Ferencz, férj rabagár és postakörözkeles tulajdonosa, Mariahilferstrasse 49.

Hivatalos gyógyjelentés.

A HOFF JÁNOS-féle maláriakórházat a hasonlóan a Hoff-féle maláriakórház, melyek az itteni helyi ségi kórházba használatra kaptak, a gyógyítógépek kitűnő meggyógyítások bizonyították be, a maláriakórház az által mellbe beteg elött igen kevéssé és kívánt volt; a maláriakórház az által az elgyengült emésztési képességnél kitűnő és igen kedvelt gyógyítógépek.

Bécs, 1878. december 13.
Dr. Loeff, fotarvos, Dr. Fritsch, orvosorvos.

Figyelmeztetés.

A valódi Hoff János-féle maláriakórházaknak ragályos jellegűvel, a felfutató arczképek vannak ellátva. Ahol ez hiányzik, az a gyártmány mint hamisított vizsztatandó, mely gyorsan vélemények szerint névenyanyag ékességéből az egészségre ártalmas lehet.

Főraktár: Havas Gyula gyógyszerárú B. Gyarmaton Stollmann Agoston, Lovenzen Medveczky Sándor, Lovenzen Az irgalmasok gyógyszerárúban Vácott.

ELŐFIZETÉS

„BUDAPESTI HIRLAP”

ezimű fővárosi napilapra.

A „Budapesti Hirlap” a legolcsóbb s legelterjedtebb magyar lapok közé tartozik. Megjelenik mindennap, még ünneputáni napokon is 12—16 oldalnyi tartalommal, melyben a politika, a társadalom, irodalom, művészet, a hatósági és gazdasági élet röviden, szabatosan és hiteles források alapján tárgyalatik.

Közl a „Budapesti Hirlap” élénken irt rendes rovatain kívül mindennap két tárczát, állandóan egy egy jeles regényt folytatásokban, számos szórakoztató és ismeretterjesztő cikket, van állandó vidéki rovata, vannak megbízható külföldi levelezői, szóval a „Budapesti Hirlap” a mellett hogy hazafias hivatásának a fővárosi német ujságok tisztviselését a magyar családokból tűzte ki, a versenyt sikerrel veheti föl bármely külföldi vagy hazai lapársával, melyek mindegyikénél még hozzá olcsóbb.

A „Budapesti Hirlap” állandó dolgozó társai a következők, n. m.: Csukássy József szerkesztő, gróf Teleky Sándor ezredes, báró Kaas Ivor, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Kuczány Géza, Berényi László, Rákosi Viktor, Benedek Elek, dr. Volf Vilmos.

A „Budapesti Hirlap” előfizető ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. egy hóra 1 frt 20 kr.

Címre: „BUDAPESTI HIRLAP”, Budapest, kalap utca 16. szám.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap”-ot a hazafias magyar közönség pártfogásába.

Csukássy József s. k. Rákosi Jenő s. k.

A „BUDAPESTI HIRLAP” kiadó tulajdonosai.

2-1

1315—1882. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a szécsényi kir. járásbírósg területén lévő Szécsény-Kovácsi község 13 sz. tjkában foglalt A. + 2—9. sz. a. nemesi birtok, ezen lévő lakház, és a szécsényi-kovácsi 168. tjkában + 1 soroz. a. Mali pusztá és ezek összes tartozékai, nevezetesen regale és korcsmaépítményei illetőséggel 16195 frtba becsült ingatlanokra Fáy Keresztély Gizella végrehajtató felperesnek Sztranyavszky Géza b. gyarmati kir. közjegyző mint néhai Kaczkovics Károly hagyatékörömegek kinevezett gondnoka és Ballyay Géza mint kiskoru Erzsébet és Lőrincz gyermekei gyamatyja s Kaczkovics Károly jogutódai végrehajtást szenvedő alpercesek elleni 250 frt tőkekövetelés és ennek járulékal, ugy ezen kérvényért mérsékeltlen megállapított 7 frt 70 kr. költség erejéig 16195 frt kiküldési árban a szécsényi kir. járásbírósg mint tki bíróság hivatalos helyiségében 1882. évi október hó 25. napjának d. e. 10 óráján tartandó végrehajtási árverés elrendeltetik azon hozzáadásal, hogy az ingatlan ezen határnapon a kiküldési áron alul is elfogadani.

A venni szándékozók által letendő bántapénz a fontú becsérték tíz százaléka.

A vételár harmada 3 hó, harmada 3 hó, harmada 3 hó alatt mindig az árveréstől számítva hat százaléki kamattal a b. gyarmati kir. adó mint letéti bántapénz felfizendő.

Megemlítetik, hogy a megalapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a telekvi bíróságnál és az illető község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az árverés elrendelése a szécsényi-kovácsi 13. és 168. sz. tjkába feljegyzendő.

Kelt Szécsényben, a kir. járásbírósg mint telekvi bíróságnál, 1882. évi július hó 6. napján.

Zsivora, kir. bíró.

3-3

Redeti francia magból természet, tisztán kezelt, trieurözött

Montagne i óriás alpesi őszi rozs,

mely késői vetésre alkalmas, bő termést nyújt, és meg nem dől, 120 métermázsza mennyi-éig eladó, métermázsája 10 o. é. forintért,

Illés Ödönnél
Tolmácsan, u. p. Rétság.

(80—13)

B. R. O. G. L. E. J. O. Z. S. E. F.

gép és rostalemez-gyára Budapesten.

GYÁR: váozi-ut, osztrák államvaspálya közelében. RAKTÁR: váozi-körut, 68. sz. a.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kinttatott, javított gyártmányát, mint:

TRIEURÖKET változó rostával,

tisztító-gépeket szelelővel, különlegességek malmok számára;

hármass ekéket, szabadosalom szám 28,466.

Cséplogép-rosták, lyukasztott és hasított lemezek,

vas, aczél és ezinkból, valamint mindennemű mezőgazdasági gépek és tárgyak.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.